

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3521200678
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3521200678.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudcov JUDr. Aleny Radičovej a Mgr. Ivana Kubínyho vo veci starostlivosti súdu o maloletú P. Q., nar. XX.XX.XXXX zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny A. P. A. Q., dieťa rodičov: matky P. G. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XXX, M. X., zastúpenej U. U. W. T., advokátkou so sídlom Q. XXXX/XC, F., a otca U. P. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXXX/X, W. A. W., v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na odvolania oboch rodičov maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 5P/10/2021-387 zo dňa 22. júna 2022 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II., III., IV., V., VI., VII., X., XI. a XII. p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom vo výroku I. zveril maloletú P. Q. do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia sú oprávnení a povinní maloletú zastupovať a spravovať jej majetok. Vo výroku II. uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletej P. sumou 500,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky s účinnosťou od 05.03.2021, vo výroku III. uložil otcovi povinnosť zaplatiť nedoplatok na zročnom výživnom titulom bežného výživného za obdobie od 05.03.2021 do 22.06.2022 v sume 3 635,- eur k rukám matky do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku IV. uložil otcovi povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletej P. sumou 300,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletej s účinnosťou od 05.03.2021, vo výroku V. uložil otcovi povinnosť platiť nedoplatok na zročnom výživnom titulom tvorby úspor za obdobie od 05.03.2021 do 22.06.2022 vo výške 4 761,- eur v mesačných splátkach po 200,- eur na osobitný účet maloletej popri mesačnej tvorbe úspor s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku, vo výroku VI. uložil matke povinnosť zriadiť na účely tvorby úspor maloletej účet v lehote 10 dní od vyhlásenia rozsudku a v uvedenej lehote číslo účtu oznámiť otcovi, pričom na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte je potrebný súhlas súdu. Vo výroku VII. určil, že stretávanie otca s maloletou P. sa neupravuje. Vo výroku VIII. uložil matke povinnosť písomne pravdivo informovať otca maloletej o školskom prospechu maloletej, mimoškolských aktivitách maloletej, zdravotnom stave maloletej a všetkých jej záujmoch a aktivitách, o trávení voľného času, ako aj o ďalších podstatných záležitostiach, okrem bežného denného obvyklého režimu maloletej a súčasne aj o zmene postoja maloletej smerom k nadviazaniu kontaktu a styku so svojim otcom a to jeden krát mesačne, vždy k poslednému dňu mesiaca. Vo výroku IX. zastavil konanie o návrhu matky na obmedzenie rodičovských práv a povinností otca, vo výroku X. zastavil konanie o návrhu otca na zverenie maloletej do osobnej starostlivosti, do striedavej osobnej starostlivosti a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Vo výroku XI. zrušil uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k.

5P/10/2021-151 zo dňa 29.07.2021 v znení uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 19CoP/1/2022-229 zo dňa 08.02.2022 a uznesenie Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č.k. 5P/10/2021-40 zo dňa 31.03.2021 v znení uznesenia Krajského súdu v Trenčíne 19CoP/2/2022-235 zo dňa 08.02.2022 a vo výroku XII. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

1.2 Rozhodnutie zdôvodnil tým, že matka maloletej P. sa podaným návrhom domáhala, aby súd upravil práva a povinnosti rodičov k maloletej. Navrhla, aby súd zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti, otca zaviazal prispievať na výživu maloletej sumou 800,- eur, po zmene návrhu 1 000,- eur mesačne. Stretávanie otca s maloletou navrhla neupraviť. V priebehu konania navrhla, aby súd rozhodol, že otca pozbavuje rodičovských práv k mal. P. v rozsahu jej zastupovania a spravovania jej majetku. Túto časť návrhu vzala matka neskôr späť. Otec s návrhom nesúhlasil. Spočiatku navrhoval zverenie mal. P. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, alternatívne do jeho osobnej starostlivosti. V priebehu konania vzal návrh v tejto časti späť a súhlasil s tým, aby bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky, požadoval však, aby súd matke uložil informačnú povinnosť v mesačných intervaloch. Pre prípad, že bude maloletá zverená do osobnej starostlivosti matky navrhol, aby mu bola uložená povinnosť prispievať na výživu mal. P. sumou 250,- eur mesačne. Maloletá P. pri výsluchu uviedla, že chce byť zverená do osobnej starostlivosti matky. S otcom sa stretávať nechce, neprejavila záujem sa s ním skontaktovať ani spoznať ho. K otázke výšky výživného sa nevyjadřila.

1.3 Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že maloletá P. sa od narodenia nachádza v starostlivosti matky, v ktorej starostlivosti neboli sociálnym šetrením zistené žiadne nedostatky. Matka maloletej je od 13.5.2021 zamestnaná ako lekárka v H. F. v W.. Pracuje na 60 % úväzok, podľa jej vyjadrenia takáto forma pracovného pomeru spolu so službami jej zabezpečuje najvýhodnejšie finančné ohodnotenie. Jej priemerný čistý mesačný príjem dosahuje 3 934,75 eur. Skutočnosť, že matka ku dňu 30.4.2021 ukončila pracovný pomer v spoločnosti M. D. L. v A. mal súd dostatočne preukázanú dohodou o ukončení pracovnej zmluvy. Matka vlastní tri rodinné domy a značné množstvo pozemkov. Otec vykonáva funkciu sudcu na O. S.. Jeho priemerný čistý príjem za rok 2022 dosahuje 4 449,79 eur mesačne. Otec je zároveň poberateľom invalidného dôchodku vo výške 486,- eur mesačne. Má vyživovaciu povinnosť voči svojej manželke, s ktorou býva v jeho rodinnom dome v T. spolu s jej synom, ktorý je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. Manželka otca maloletej dosahuje mesačný zárobok v priemere 640,- eur v čistom.

1.4 Z matkou a maloletou deklarovanych výdavkov na starostlivosť o maloletú (poistenie 23,50 eur, telefón 56,50 eur, lieky a hygienické potreby 75,- eur, strava 500,- eur, ošatenie a obuv 200,- eur, vreckové 30,- eur, kozmetička 70,- eur mesačne) súd posúdil ako primerané a preukázané všetky výdavky okrem výdavkov na stravu, ktoré zohľadnil v polovičnej výške, t. j. 250,- eur, keďže maloletá nemá žiadne diétne obmedzenie ani intoleranciu. Mesačne teda dosahujú pravidelné výdavky na maloletú približne 705,- eur. K tejto sume je potrebné prirátavať mimoriadne a jednorazové výdavky (polročný poplatok do školy 10,- eur, pomôcky do školy, výlety a ostatné školské výdavky 75,- eur raz za 3 mesiace, notebook 745,- eur, tlačiareň 197,78 eur, okuliare 240,- eur, zubné ošetrovanie 112,90 eur a v budúcnosti očakávané výdavky: ortodontická úprava nerovnosti chrupu cca 4 000,- eur, doučovanie za účelom prípravy na druhé kolo prijímacích pohovorov 240,- eur, náklady na dovolenku 750-1 000,- eur; súd neprihliadal na náklady spojené s montážou bazénu) - v súčte a vydelení počtom 12 mesiacov dosahujú 254,- eur mesačne. Celkovo tak súd prvej inštancie ustálil, že náklady na maloletú dosahujú priemernú výšku 959,- eur mesačne.

1.5 Zo správ referátu poradensko-psychologických služieb súd zistil, že obaja rodičia absolvovali opakovane stretnutia za účelom nadviazania kontaktu otca s mal. P., tento cieľ sa však nepodarilo naplniť. Rodičia maloletej sa dohodli na mimosúdnych testoch DNA na určenie otcovstva, pričom obaja súdu súhlasne uviedli, že vykonané testy potvrdili otcovstvo U.. P. Y.. Otec navrhol znalecké dokazovanie znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychológia detí za účelom zistenia, prečo maloletá kontakt s ním tak radikálne odmieta. Podľa názoru súdu prvej inštancie je na škodu, že ani jeden z rodičov nepodal návrh na úpravu práv a povinností k maloletej oveľa skôr. Teraz už má P. viac ako 15 rokov, nachádza sa preto v citlivom vývinovom období, kedy sa naviac musela vyrovnavať s tým, že sa objavil v jej živote otec, ktorého doposiaľ vôbec nepoznala. Súd nevykonal otcom navrhované znalecké dokazovanie pre jeho nadbytočnosť aj s prihliadnutím na zmenu postoja otca k otázke zverenia maloletej a úpravy styku otca s maloletou. Názor mal. P. a okolnosti, ktoré ho odôvodňujú, mal súd za dostatočným spôsobom

zistený, pričom táto zrozumiteľne vysvetlila, že príčinou jej odmietania otca je skutočnosť, že tento o ňu doposiaľ nejavil záujem, čo je vzhľadom na okolnosti uveriteľný postoj.

1.6 Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 62 ods. 1, ods. 2, ods. 4, ods. 5, § 63 ods. 3, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine. Nestotožnil sa s názorom otca, že by mal pri určení výživného prihliadnuť na odmietavý postoj maloletej voči jeho osobe. Maloletá P., ktorá je vzhľadom na svoj vek v celom rozsahu odkázaná na výživné od svojich rodičov, nemôže pri uspokojovaní svojich potrieb nieť následky toho, akým spôsobom ukončili vzťah jej rodičia. Podľa názoru súdu prvej inštancie príjmové pomery otca umožňujú prispievať maloletej aj vo forme tvorby úspor. Ich výšku súd určil v sume 300,- eur mesačne s tým, že celkové výživné v súhrne bežného výživného, tvorby úspor a nedoplatku na zročnom výživnom bude dosahovať 1 000,- eur, čo je suma pod hranicou štvrtiny z otcovho mesačného príjmu, čo je hranica dlhodobo stanovovaná v prevládajúcej slovenskej judikatúre a ktorú je otec schopný platiť aj s ohľadom na jeho ostatné celkové záväzky, pred ktorými má výživné prednosť. Nedoplatok na zročnom bežnom výživnom za obdobie od podania návrhu do dňa vyhlásenia rozhodnutia súd prikázal otcovi uhradiť v celosti v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, nakoľko majetkové pomery otca, najmä výška finančných prostriedkov na účte, mu to umožňujú bez ohrozenia plnenia svojich potrieb a potrieb svojej rodiny. Naopak, nedoplatok na výživnom určenom na tvorbu úspor mu súd umožnil splácať v splátkach po 200,- eur.

2.1 Proti uvedenému rozsudku podal včas odvolanie otec maloletej. V odvolacej lehote podal odvolanie bez uvedenia dôvodov (blanketné) s tým, že napáda výroky I., II., III., IV., V., VI., VII., VIII., X. a XI. V doplnení odvolania však uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny a zákonný vo výrokoch VIII., IX. a XII. Z toho odvolací súd vyvodil, že úmyslom otca maloletej nebolo podať odvolanie proti výroku VIII. (informačná povinnosť uložená matke), aj keď ho v pôvodnom blanketnom odvolaní označil ako napádaný. Otec v odvolaní resp. jeho doplnení ako procesné pochybenia súdu označil neodôvodnené prietahy v konaní, ako aj to, že súd nerozhodol v zákonnej lehote 7 dní o jeho dvoch návrhoch na vydanie neodkladného opatrenia. Ďalej namietal narušenie princípu rovnosti strán v súdnom konaní tým, že napríklad sudkyňa až príliš empaticky prejavovala na pojednávaní ľútosť voči matke maloletej, kým pri jeho osobe a jeho manželke taký prejav zo strany súdu nezaznel. Princíp rovnosti strán bol podľa otca maloletej narušený aj tým, že súdu postačovalo predloženie dôkazov o príjmoch matky tak, že ich predložila ona, kým v jeho prípade si súd vyžiadal takýto dôkaz priamo od služobného úradu, ako aj tým, že o výsluchu maloletej pred súdom bez účasti iných osôb mala matka evidentne vedomosť a možnosť klásť otázky prostredníctvom súdu, kým on nie, pričom na výsluch maloletej bez účasti iných osôb, mimo pojednávania (pred pojednávaním dňa 13. júna 2022) ani nebol daný žiaden relevantný dôvod podľa § 38 ods. 2 Zákona o rodine. Na tento dôkaz teda nie je možné vôbec prihliadať, keď z neho neexistuje ani zápisnica ani zvukový záznam a obsah tohto výsluchu bol oboznámený na pojednávaní iba povrchne, pričom on musel požadovať zopakovanie oboznámenia jeho obsahu na pojednávaní dňa 22. júna 2022. Napriek tomu súd bral do úvahy údaje o výdavkoch, ktoré mala maloletá predniesť počas tohto výsluchu a o ktorých sa on dozvedel až z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Súd opomenul zisťovať majetkové pomery a príjmy matky vo vzťahu k obdobiu, kedy pracovala v A., pričom toto obdobie má zásadný vplyv na rozhodovanie, minimálne za obdobie od 5. marca 2021, t. j. od podania návrhu matky, do 13. mája 2021, keď mala matka začať pracovať už na X., neprihliadal ani na prídavky na maloletú a daňový bonus, ktorý si uplatňuje výlučne matka. Okrem toho podľa otca maloletej bolo povinnosťou súdu vzhľadom na výnimočnosť okolností tohto prípadu viesť dokazovanie prakticky od narodenia maloletej, nielen od podania návrhu matky. Bolo potrebné, aby sa aj matka vyjadrila k okolnostiam, za ktorých bol on ako biologický otec maloletej až s odstupom času uvedený v matrike.

2.2 Ďalej otec maloletej namietal odmietnutie vykonania ním navrhovaného znaleckého dokazovania detským klinickým psychológom, nevypočutie starej matky maloletej ako svedka, nerešpektovanie právneho názoru vyplývajúceho z uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19CoP/2/2022, ako aj to, že sudkyňa rozhodla vo veci (rozhodnutie prejudikovala) ešte počas prebiehajúceho dokazovania na pojednávaní dňa 22. júna 2022, teda pred ukončením dokazovania a pred záverečnými rečami. Dokonca priznala, že rozsudok si pripravila vopred už cez víkend. Podľa otca maloletej súd iba okrajovo skonštatoval, že matka maloletej sa s podporou oboch svojich rodičov starala a stará o maloletú. To však malo súd logicky viesť k tomu, aby v konaní vypočul aj starú matku. Otec nesúhlasí so záverom súdu, že je v poriadku, že matka využívala a využíva pri starostlivosti pomoc starých rodičov, pretože on sa nikdy nevzdal svojich rodičovských práv podľa § 30 ods. 1 Zákona o rodine. Matka maloletej podľa

neho využívala takú pomoc svojich rodičov, ktorá skôr svedčí o priamej osobnej starostlivosti starých rodičov od r. 2010, keď matka odišla opätovne pracovať do A.. On preukázal svoj konzistentný záujem o maloletú od narodenia, pričom to bola matka, ktorá ho začala izolovať od maloletej a izolácia podľa neho prebieha i naďalej, a to aj s podporou orgánu sociálnej kurately a napokon i súdu, čo je v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Matka sama priznala, že s maloletou sa na tému „otec“ nikdy nerozprávali. Po dlhom čase dala matka súhlas na psychologické poradenstvo, ktorého jediným výsledkom však podľa otca bolo jedno stretnutie, na ktorý prišla matka len z dôvodu, aby od neho získala dodatočný súhlas s výberom strednej školy.

2.3 Ak sa malo maloletej dotknúť overovanie otcovstva prostredníctvom testov DNA, za túto situáciu je podľa otca plne zodpovedná matka svojim správaním, najmä že maloletej viac ako 14 rokov tajila otca. Po jednom stretnutí u psychológa už matka odmietla aj za maloletú sa psychologického poradenstva zúčastňovať. Súd podľa otca vyzdvihol iba pozitíva doterajšej výchovy matky, ale nechal bez povšimnutia, že matka úmyselne vychovávala a ďalej chce vychovávať maloletú bez akéhokoľvek vplyvu otca, čím psychicky zaťažuje maloletú a využíva ju ako nástroj svojej pomsty, že kontakt so základnou školou zabezpečovala prevažne iba stará matka a zo správy riaditeľa základnej školy tiež vyplýva, že isté problémy opakovane riešila škola iba so starou matkou. Stará matka mala a pravdepodobne ešte má na maloletú dominantný vplyv, keďže maloletá býva od narodenia u starých rodičov v ich dome, kde sa cíti najlepšie, dokonca spáva s babkou v jednej izbe. Dôležité otázky týkajúce sa maloletej matka nikdy neriešila s otcom, hoci vedela, že mal a má záujem uplatňovať svoje práva a povinnosti k maloletej P.. Pokiaľ otec vzal späť svoj návrh na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti či návrh na striedavú starostlivosť, to neopravňovala súd, aby otázku zverenia do osobnej starostlivosti vyriešil jednoduchým záverom, že došlo k súhlasnému stanovisku oboch rodičov.

2.4 Podľa otca maloletej súd napriek svojmu konštatovaniu o komplikovanej situácii v rodine v rozpore so zákonom rozhodol tak, že neupravil stretávanie sa otca s maloletou, pričom si nekriticky osvojil názor maloletej, že sa s otcom nielenže nechce kontaktovať, ale že ho nechce ani poznať s vysvetlením, že sa o ňu nezaujímal. Predtým pred kolíznou opatrovníčkou uvádzala, že otca odmieta preto, že neplatil výživné. Súd mal už predtým zasiahnuť, najneskôr po tom, čo sa matka aj maloletá odmietli dobrovoľne zúčastňovať psychologického poradenstva. Od začiatku konania je zjavné, že matka dlhodobo pozitívne nemotivuje maloletú vo vzťahu k otcovi a maloletú nepripravuje na styk s otcom. Kolízna opatrovníčka napriek tomu nenavrhol súdu žiadne výchovné opatrenie, avšak súdu nič nebránilo, aby konal ex officio sám. Maloletá je celkom závislá na negatívnych postojoch matky voči otcovi, čo vedie k odcudzeniu a postupne to môže viesť k syndrómu zavrhnutého rodiča. Aby sa vytvoril účinný predpoklad, že v budúcnosti by sa mohla situácia zmeniť, je nevyhnutné už teraz hneď, aby súd nariadil dohľad nad výchovou maloletej. Je nevyhnutné, aby otcovi, ktorý s maloletou trvale nežije, bol umožnený pravidelný osobný kontakt, ktorý by mal byť i dostatočne široký, aby bolo možné realizovať nielen verbálne, ale aj neverbálne výchovné pôsobenie rodiča, tzv. „výchova príkladom“. Súd v rozpore s najlepším záujmom maloletej odsunul otcovský element do ďalekého pozadia.

2.5 Rozhodnutie súdu vo výroku VII. podľa otca zodpovedá odmietnutiu spravodlivosti, porušuje jeho základné práva na súdnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie, zasahuje do jeho základného práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života a základného práva na starostlivosť o deti a ich výchovu. Poukázal na nález Ústavného súdu SR z 2. júna 2022 sp. zn. I. ÚS 414/2021, z ktorého vyplýva, že ani odmietavý postoj maloletej, bez racionálneho a akceptovateľného dôvodu, nemôže byť dostatočným podkladom pre rozhodnutie súdu neupravovať styk maloletej s otcom. Odôvodnenie súdu prvej inštancie pasivitou otca je podľa otca neprijateľné, keďže tento záver súdu spočíval len na absencii návrhu na úpravu stretávania sa a nebral do úvahy jeho snahu sa reálne s maloletou stretnúť, akokoľvek ju kontaktovať či posielat balíky. Za trpkú iróniu označil otec maloletej to, že aj keď sa úprava stretávania teraz riešila na súde, súd sám preukázal neakceptovateľnú pasivitu, keď stretávanie bezdôvodne odmietol riešiť. Samotné podanie na súd ani dnes a ani v minulosti by podľa otca nič nevyriešilo. Pokiaľ návrh na úpravu práv a pomerov nepodával, bolo jeho snahou riešiť vec pokojnou cestou, s matkou nájsť vhodné riešenie a dohodnúť sa. To, aký postoj matka zaujíma, nemôže byť jemu na ťarchu. Poukázal aj na to, že maloletej vyplývajú zo Zákona o rodine aj povinnosti - že dieťa je povinné svojim rodičom prejavovať primeranú úctu a rešpektovať ich a je povinné spolupracovať so svojimi rodičmi v záujme starostlivosti o neho a jeho výchovu. Súd mal podľa neho vysvetliť maloletej prípadné dôsledky jej nedôvodného odmietavého postoja voči otcovi. Je síce pravdou, že slovenská legislatívna úprava u maloletých nepripúšťa nepriznanie výživného v rozpore s dobrými mravmi, na

druhej strane ale explicitne nezakazuje brať do úvahy pri určovaní výšky výživného ničím neodôvodnené, resp. ignorantské postoje maloletého dieťaťa k povinnému rodičovi, obzvlášť už vo veku 15 rokov a viac. Otec maloletej vyjadril pochybnosť o tom, ako bude môcť reálne naplňať svoje povinnosti a práva, uvedené vo výroku I. druhej vete napadnutého rozsudku, keď súd odmietol upraviť jeho stretávanie sa s maloletou a informačná povinnosť uložená matke nie je v tomto smere dostatočným opatrením.

2.6 K výške výživného otec v odvolaní uviedol, že ak osobnú starostlivosť o maloletú zabezpečuje i stará matka (v neprítomnosti matky), súd vôbec nezisťoval, či vedú matka a stará matka spoločnú domácnosť, vzhľadom aj na vyjadrenie maloletej, kde býva a zdržuje sa (trvalý pobyt má na adrese rodinného domu starej matky). Ak by tomu tak bolo, potom by museli byť zisťované a započítavané aj príjmy starej matky a zohľadňované aj jej majetkové pomery. Obsah matkou predložených fotokópií výplatných pásov je podľa otca chaotický, tieto nie sú autorizované a vzbudzujú pochybnosti. Matka predložila fotokópiu pracovnej zmluvy, ale selektívne iba prvú a druhú stranu, z čoho nie je možné zistiť, na akej mzde a ďalších prípadných benefitoch sa dohodla. Súd si mal vyžiadať od zamestnávateľa presné informácie. Napriek tomu je z výplatných pásov i z vyjadrenia matky zrejmé, že matka pracuje iba na 60 % úväzok. Ak teda súd dospel k záveru, že matka priemerne dosiahla čistý mesačný príjem 3 934,75 eur, za predpokladu, že odpracuje 100 %, by dosiahla čistú priemernú mzdu 6 557,83 eur. Matka ničím nepreukázala relevantný dôvod k takémuto krátkemu úväzku. Súd mal podľa otca maloletej zisťovať aj príjmy matky zo zamestnania v A. za obdobie minimálne 6 mesiacov pred obdobím, odkedy určoval výživné, ako aj stav jej financií na účte (účtoch) v A.. Mal jej príjmy, ako aj trvanie alebo spočívanie pracovného pomeru zistiť priamo od jej zamestnávateľa, prípadne aj od príslušných orgánov sociálneho zabezpečenia či finančnej správy v A.. Matka síce predložila zmluvu o ukončení pracovnoprávneho vzťahu so svojim zamestnávateľom v A., ale podľa otca nie je možné urobiť záver, že túto ratifikovala skutočne osoba, ktorá je riadnym štatutárnym zástupcom zamestnávateľa, keď okrem iného absentuje v zmluve pečať zamestnávateľa. Pochybnosti o dôveryhodnosti predloženej zmluvy vzbudzuje aj fakt, že matka dňa 24. mája 2022, v čase neohláseného šetrenia v domácnosti orgánom sociálnej kurately, bola v A., hoci od 13. mája 2022 už mala pracovať na X.. Okrem toho je stále vedená u nemeckého zamestnávateľa ako lekár v zozname zamestnancov, ktorý je verejne dostupný na internete.

2.7 Súd podľa otca maloletej nevzal do úvahy skutočnosť, že v dedičskom konaní po svojom zosnulom otcovi sa matka maloletej prakticky vzdala svojho dedičského podielu na rodinnom dome, ktorý v celosti zdedila jej matka. Rovnako tak neurčito vzal do úvahy nadštandardné pomery matky iba nekonkrétnym konštatovaním o značnom množstve pozemkov, z ktorých ale môžu matke plynúť finančné či iné benefity, pretože môžu byť predmetom nájmu. Bolo potrebné podrobne skúmať hodnotu nehnuteľného majetku matky. Ak matka argumentuje tým, že ide o staré domy v zlom technickom stave, súd jej mal položiť otázku, prečo sa nimi vôbec zaťažila, keď sa nestíha starať ani o svoju novostavbu rodinného domu. Malo byť predmetom záujmu súdu, prečo počas viac ako 14 rokov sa matka nedomáhala výživného od otca maloletej. Podľa neho logickou úvahou vychádza, že matka musela mať neobvykle vysoké príjmy, keď výživné neriešila. Súd tiež nevysvetlil, prečo v jeho neprospech uviedol iba príjmy za rok 2022 a neuviedol tie aj za rok 2021, ktoré boli nižšie. Súd síce k výdavkom na maloletú uviedol, že uznal výdavok na stavu len v polovičnej výške 250 eur, ďalej už ale uviedol nepreskúmateľnú sumu 705 eur, ktorá má predstavovať pravidelné mesačné výdavky maloletej, ku ktorej pripočítal rovnako nepreskúmateľnú sumu 254 eur, ktorá má predstavovať mimoriadne a jednorazové výdavky. Náklady na stravu súd uznal v neakceptovateľnej sume 250 eur, pričom tak urobil v rozpore s právnym názorom nadriadeného súdu v uznesení zo dňa 8.2.2022 sp. zn. 19CoP/2/2022, kde nadriadený súd uznal ako primerané náklady na stravu u maloletej v sume 120 eur, náklady na domáce zvieratá (mačka a pes) uznal súd rovnako v neakceptovateľnej výške 200 eur (pričom nebolo ani zdokumentované, o aké hodnotné mačky a psa ide, kto je ich vlastníkom a kde sa chovajú, pričom matka ani maloletá neplatia poplatok za psa), kým nadriadený súd v sume 20 eur. Pokiaľ ide o výdavok na zubné ošetrovanie (strojček), tu nadriadený súd zaujal stanovisko, že ho priznáva len čo do výšky štandardného ošetrovania tohto typu.

2.8 Ďalej otec v odvolaní namietal výdavky matky na odvoz žumpy 70 eur mesačne, úprava záhrad 50 eur mesačne, každé dva roky výmena čerpacej techniky do studne, životné poistenie (neuviedla, koho) 203,30 eur mesačne, oprava poškodeného prístrešku 480 eur, voyo 5,99 eur mesačne, neprimerané náklady na stravu a ošatenie, na telefón maloletej, na doučovanie maloletej 240 eur (nezdokladované), doplatok za lieky a hygienické potreby 100 eur, keď maloletá nemá vážne narušený zdravotný stav, podobne náklad na kúpu okuliarov 240 eur, keď matka nepredložila správu od oftalmológa, či maloletá potrebuje okuliare. Namietal tiež, že mesačné náklady v sume 800 až 1 000 na benzín v súvislosti s

denným dochádzaním do práce sú mimoriadne nadsadené, keď matka pracuje iba na 60 %, z čoho vychádza, že do práce asi denne dochádzať nemôže. Neakceptovateľný je aj náklad na starostlivosť o strýka, keďže k nemu matka maloletej nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. Náklady, ktoré matka uplatňuje v súvislosti s plánovanou ortodontickou úpravou chrupu maloletej, sú enormne prívysoké (4 000 eur), pričom toto riešenie zvolila matka bez vedomia otca, preto by jeho náklady mali zaťažovať výlučne ju. Životná úroveň matky maloletej je podľa otca nepomerne vyššia ako jeho. Okrem toho jej možnosť ďalších finančných príjmov nie je, na rozdiel od neho, zákonom limitovaná. Súdom určené výživné vrátane tvorby úspor a nedoplatkov zasahuje do jeho majetkových pomerov v budúcnosti tak, že rapídne zníži jeho životnú úroveň a životnú úroveň jeho manželky, ktorá nemá vyživovaciu povinnosť k maloletej, ale má právo na zdieľanie rovnakej životnej úrovne ako on.

2.9 Otec maloletej uviedol, že súd sa nevysporiadal s nevyhnutnými nákladmi jeho manželky, ku ktorej má tiež vyživovaciu povinnosť. Pri nákladoch na stravu súd nevzal do úvahy, že je diabetik. Za podstatné pochybenie považuje to, že súd neurobil žiaden právny záver (ako u matky) o tom, či akceptoval ním preukázané výdavky a v akom rozsahu. Nesprávne je konštatovanie súdu, že majetok vrátane úspor je v jeho výlučnom vlastníctve - ide o bezpodielové spoluvlastníctvo s manželkou, pričom vlastní iba štandardný rodinný dom slúžiaci na ich trvalé bývanie, ktorý je navyše zaťažený záložným právom, čo nesvedčí záveru o nadštandardných majetkových pomeroch, ako k nemu dospel súd. Auto na lízing patrí do strednej kategórie osobných vozidiel, pričom vynikajúce bezpečnostné prvky si vyžaduje jeho nepriaznivý zdravotný stav od ťažkého úrazu krčnej chrbtice v dôsledku autonehody. Osobnú starostlivosť matky o maloletú nie je podľa otca možné brať do úvahy jednak vzhľadom na to, že matka osobnú starostlivosť prenáša aj na starú matku, a tiež s prihliadnutím na vek maloletej, blížiaci sa k 16 rokom, kedy do úvahy treba vziať skôr očakávanú pomoc maloletej v rodine. K tvorbe úspor otec uviedol, že on s manželkou po započítaní nevyhnutných nákladov nie je schopný vytvárať úspory ani pre seba, pričom vzhľadom na vek blížiaci sa k dôchodkovému veku je ich potreba plne dôvodná. Pokiaľ súd tvorbu úspor odôvodnil výlučne jeho príjmovými pomermi, urobil tak v rozpore s § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ktorý hovorí o majetkových pomeroch, nie o príjmoch povinného rodiča. Zákon nepripúšťa brať do úvahy pri ukladaní povinnosti tvorby úspor budúce finančné príjmy. Súd nechal bez povšimnutia, že on maloletej zanechal značné finančné prostriedky, pochádzajúce z finančných investícií do bytu v S. X. a do nehnuteľnosti v M. X., ktoré pri rozchode od matky nežiadal vrátiť, ale výslovne jej povedal, že ich zanecháva maloletej P..

2.10 Napokon otec maloletej k výrokom o tvorbe úspor uviedol, že tieto trpia nevykonateľnosťou z dôvodu absencie určenia konkrétneho miesta platby na tvorbu úspor. Povinnosť zriadiť osobitný účet na tvorbu úspor mal súd uložiť matke (alebo aj otcovi) uznesením pred vydaním napadnutého rozsudku so súčasťou povinnosťou voči súdu dokladovať platnú zmluvu o zriadení takéhoto účtu. K výroku XII. (pravdepodobne mal na mysli výrok XI. - pozn. odvol. súdu) uviedol, že ho považuje za nadbytočný, pretože zo samotných enunciátov uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 8. februára 2022 sp. zn. 19CoP/1/2022 a 19CoP/2/2022 vyplýva, že ich účinnosť končí právoplatnosťou rozsudku vo veci samej. So zreteľom na uvedené otec maloletej navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie prejednanie, doplnenie dokazovania a rozhodnutie. Okrem toho otec maloletej v odvolaní žiadal o odklad vykonateľnosti výroku IV. (o jeho povinnosti prispievať na tvorbu úspor pre maloletú), čo odôvodnil bezprostredným ohrozením jeho existencie a rodiny.

3.1 Proti uvedenému rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie aj matka maloletej, a to proti výrokom II. a III. z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“). Uviedla, že súd prvej inštancie nevzal do úvahy jej náklady spojené s bývaním a poskytovaním služieb (TV, internet), z ktorých na mal. P. pripadá 1/2. Náklady na bývanie a s tým spojené služby predstavujú cca 160 eur na mal. P., čo súd opomenul k pravidelným výdavkom pripočítať. Pokiaľ ide o náklady na stravu, podľa nej je veľmi nepravdepodobné, že 15-ročné rastúce dieťa sa prestravuje za cca 8,- eur denne. Súd opomenul, že matka vzhľadom na absenciu vodovodu v obci M. X. musí zakupovať množstvo balenej pitnej vody, kedy náklady s tým spojené dosahujú cca 100 až 150,- eur mesačne. Navyše mal. P. bola prijatá na štúdium na Gymnázium v S. a je teda pravdepodobné, že náklady na stravu sa ešte navýšia, keďže sa bude stravovať mimo domácnosti. Súd podľa nej bez akéhokoľvek zdôvodnenia nevzal do úvahy náklady na hobby mal. P., a to sú domáce zvieratá. Taktiež nezohľadnil fakt, že maloletá nastupuje na strednú školu, pričom počas stredoškolského štúdia absolvuje množstvo výletov a akcií, a bez

ďalšieho len matematicky (nemysliac na akúkoľvek rezervu) spočítal výdavky vynaložené matkou v minulom školskom roku. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku nespomenul podstatnú skutočnosť, že osobnú starostlivosť o mal. P. zabezpečuje výlučne matka, a to dlhodobo.

3.2 Ďalej matka v odvolaní namietala, že súd nevyhodnotil neprimeraný záväzok, ktorý otec na seba dobrovoľne vzal, keď si na leasing kúpil osobné vozidlo zn. Q. v hodnote 56 000,- eur, čím svoj rozpočet zaťažil splátkou 885,- eur mesačne a vysokým povinným zmluvným poistením. Toto sú výdavky, na ktoré súd nemal na strane otca prihliadať. K svojim príjmom matka uviedla, že pracuje na 60 %, avšak spolu so službami, ktoré nie sú zahrnuté v základnom úväzku, jej úväzok predstavuje viac ako 100 %, čo súdu prvej inštancie riadne vysvetlila a vyplýva to aj z výplatných pásov. Mal. P. je navyše dieťa so zhoršeným zdravotným stavom (okuliare, kožné problémy, zubný strojček a najnovšie aj problémy s chrbticou) a od 09/2022 nastupuje na strednú školu mimo miesta svojho bydliska s nutnosťou dochádzania. Bola jej diagnostikovaná svalová disbalancia (chabé držanie tela a cervikokraniálny syndróm) s rizikom vzniku skoliózy, pričom je nutné navštevovať rehabilitácie, ktoré mal. P. absolvuje v W., s čím má matka zvýšené výdavky. Matka poukázala na to, že bežná prax súdov je stanoviť výživné v rozmedzí 25 až 30 % z príjmu povinného rodiča, pričom kolízny opatrovník navrhoval v tomto konaní výživné vo výške 20 % z príjmu, avšak súd prvej inštancie určil otcovi výživné vo výške 16 % z jeho čistého príjmu, resp. do hranice 25 % z príjmu otca započítal aj nedoplatok na výživnom. Vzhľadom na uvedené matka maloletej navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že uloží otcovi povinnosť prispievať na výživu mal. P. sumou 700,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a nedoplatok na zročnom výživnom vo výške 6 550,- eur mu uloží zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

4.1 Otec maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky okrem iného uviedol, že matka počas konania uvádza zakaždým iné sumy za niektoré mesačné náklady. Napríklad elektrina 134,70 eur - jednak ide o zálohovú platbu a jednak je jej výška nepomerne vysoká; TV Skylink 80,- eur - takýto poplatok neexistuje, mesačný poplatok za najdrahší balíček u tejto spoločnosti činí 45,- eur. Aj mesačný poplatok za internet 36,62 eur je neskutočne vysoký. Pokiaľ ide o poplatok za vývoz septiku, je podľa otca neuveriteľné, že jedna dospelá osoba a jedno maloleté dieťa majú mať mesačnú frekvenciu vývozu septiku, pričom matka nemá o tom ani doklad. Ak matka poukazuje na fakt, že maloletá bude dochádzať do školy až do S., ona sama rozhodla o tomto mieste, pričom v rozpore so zákonom s ním nič neprediskutovala, preto má niesť zodpovednosť iba ona sama. Pokiaľ matka zdôrazňuje, že sa o maloletú P. osobne stará výlučne ona sama, podľa otca klame, keďže vo významnej miere osobnú starostlivosť vždy zabezpečovala stará matka. Pozoruhodný je podľa otca matkou uvádzaný fakt, že zvieratá nemá vo svojej domácnosti z dôvodu, že tieto chce chovať maloletá, ktorá sa o ne aj stará. Z uvedeného logicky vyplýva, že maloletá nebýva v spoločnej domácnosti s matkou v jej novom rodinnom dome, ale býva zrejme v rodinnom dome starej matky. Rozsah (6 mačiek) a najmä finančné náklady (viac ako 200,- eur mesačne) podľa otca ďaleko presahujú rámec normálnej a akceptovateľnej záľuby maloletého dieťaťa.

4.2 K tvrdeniu matky o zakupovaní balenej vody uviedol, že domácnosť jej rodičov navštevoval, avšak nikdy nevidel ani nepočul, že by kupovali balenú vodu. Okrem toho majú možnosť bezodplatne odoberať vodu v neďalekej obci D. (prameň D.). Za podstatné považuje otec to, ako môžu byť vyhovujúce životné podmienky pre maloletú v domácnosti, kde nie je k dispozícii pitná voda. K novému zhoršeniu zdravotného stavu maloletej matka predložila lekársku správu iba od rehabilitačného lekára, nachádzajúceho sa v priestoroch jej zamestnávateľa, teda ide o jej kolegu. Vôbec nevysvetlila, prečo zdravotný problém neriešila u detskej lekárky maloletej a následne u niektorého z odborníkov (ortopéd, spondylochirurg, neurológ či algeziológ), ktorí sú oprávnení k odbornej diagnostike po riadnom vyšetrení. Navyše z obsahu lekárskej správy vôbec nevyplýva, že zdravotný stav maloletej je natoľko vážny, že by to malo mať zásadný vplyv na výživné. Matka tiež nevysvetlila, prečo maloletá nemôže absolvovať odporúčané rehabilitácie v blízkom okruhu bydliska, ale musí dochádzať do W. (teda do miesta, kde pracuje jej matka). K tvrdeniu matky, že bežnou praxou slovenských súdov je určovanie výživného v rozmedzí 25 až 30 % z príjmu povinného rodiča otec uviedol, že nevie, odkiaľ čerpá matka maloletej podklady k takémuto tvrdeniu. Matkou navrhované bežné výživné 700 eur (čo by znamenalo mesačné potreby maloletej P. 1 400 eur) + výživné na tvorbu úspor 300 eur (spolu 1 700 eur mesačne) podľa otca nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletej v jej veku, ani s prihliadnutím na to, že nastupuje do prvého ročníka strednej školy, pri neexistencii mimoriadnych okolností. Fakt, že matka maloletej sa za 13 rokov bez relevantného dôvodu nedomáhala úpravy práv a pomerov k maloletej, teda aj výživného,

je iba na jej ťarchu. Matka však pritom popiera, že na tvorbu úspor maloletej P. nie v malej výške (cca 33 000,- eur) prispel on svojimi investíciami do nehnuteľností matky maloletej v S. X. a v M. X., ktoré mu matka maloletej nikdy nevrátila.

5.1 Matka maloletej v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec naposledy videl mal. P. vo veku 1,5 roka, pričom otec matku nekontaktoval s tým, že by sa s maloletou P. chcel stretnúť alebo ju vidieť. Maloletá bola niekoľkokrát vypočutá nielen na ÚPSVaR, ale aj pred súdom prvej inštancie, pričom sa opakovane vyjadrila totožne, že s otcom sa stretnúť nechce, nechce aby ju kontaktoval a vyhľadával a nechce byť do stretávania s ním nútená. Nielen kolízny opatrovník, ale aj psychológ a sudkyňa konštatovali, že maloletá P. vie jasne a zrozumiteľne vyjadriť svoj názor, pričom tento prirodzene pramení najmä z toho, že sa otec o ňu doteraz nezaujímal a zrejme sa ani necítil byť jej otcom, keď sa domáhal pripustenia návrhu na zapretie otcovstva. Súd prvej inštancie teda podľa matky správne konštatoval, že otec bol doteraz pasívny. V tomto veku si už dieťa blížiacie sa k dospelosti hľadá kontakty najmä medzi rovesníkmi a jeho výchova je už vo finálnom štádiu, preto argumentácia otca jeho výchovným vplyvom sa matke javí ako účelová, keď nie súd odsunul otcovský element do úzadia, urobil tak sám otec svojim dlhoročným dobrovoľným absentovaním v živote maloletej P.. Matka ďalej zdôraznila, že otec podal odvolanie aj voči výrokom o zverení maloletej do osobnej starostlivosti matky a úprave styku napriek tomu, že na pojednávaní dňa 22.6.2022 sa vyjadril, že postoj mal. P. rešpektuje. Ak otec navrhuje ďalšie zaťažovanie maloletej znaleckým dokazovaním, toto by podľa matky na rozhodnutie maloletej P. v súčasnosti nemalo žiadny pozitívny vplyv, skôr možno predpokladať, že negatívny. Za nesprávne pochopenie vecí na strane otca považuje matka tvrdenú možnosť matky klásť maloletej otázky na jej výsluchu na súde prvej inštancie. Tento výsluch sa uskutočnil bez prítomnosti matky (čo je v týchto konaniach štandardné), ktorá iba zabezpečila účasť maloletej na výsluchu. O výsluchu mal otec vedomosť, nakoľko ho súd prvej inštancie avizoval. Zvukový záznam z výsluchu existuje a obaja rodičia o jeho obsahu boli oboznámení na pojednávaní dňa 13.6.2022.

5.2 K úprave výživného matka uviedla, že ak otec dobrovoľne nepredložil potvrdenie o príjme, súd nemal inú možnosť, ako si ho vyžiadať. Matka svoj príjem riadne zdokladovala, a teda nebol dôvod, aby si ho súd musel vyžiadať. Matka zabezpečuje výlučne starostlivosť o maloletú P., pričom je úplne bežné, že maloletá trávi čas aj u svojej starej matky, ktorá žije s nimi v spoločnom dvore. Matka a stará matka nevedú spoločnú domácnosť, čo potvrdila maloletá P., aj matka pri výsluchu, nakoľko uviedla, že sa zdržuje aj u starej matky, ktorá má evidentne svoju vlastnú domácnosť. Výdavky, ktoré matka dokladovala, sa týkali jej domácnosti s maloletou. Vývoz žumpy závisí od jej veľkosti, takže paušalizovanie otca je neopodstatnené. Matka zopakovala, že ako lekárka pracuje na 60 % úväzok z dôvodu, aby mohla mať služby, nakoľko inak by pri súčasnom nedostatku lekárov mala neustále nelegálne nadčasy. Výška jej príjmu zodpovedá plnému úväzku so službami. Súdu predložila preložené ukončenie pracovného pomeru v A., avšak otec tvrdošijne vyčíta súdu, že si nezisťoval v A., či tam pracuje. V A. bola 24.5.2021 preto, lebo si odtiaľ po skončení pracovného pomeru a bývania sťahovala veci. Náklady so starostlivosťou o chorú pleť sú pomerne vysoké a vzhľadom na vysoký príjem rodičov má maloletá P. možnosť zaobstaráť si kvalitnejšiu starostlivosť (návšteva kozmetičky a lekárenská kozmetika); rovnako pokiaľ ide o čelustnú ortodonciu. Otec maloletej P. nič nezanechal, byt v S. X. kupovali jej rodičia, nikdy neinvestoval do domu v M. X. a podľa matky tieto nepravdivé tvrdenia otca nemajú vôbec vplyv na určenie súčasnej vyživovacej povinnosti, ktorej sa 14 rokov vyhýbal.

6. V ďalšom písomnom vyjadrení matka maloletej uviedla, že jediné dieťa otca, ktorý má príjem mesačne 5 500,- eur, má právo aj na nadštandardné výdavky. Opätovne poprela otcove tvrdenia o údajných úsporách pre maloletú P. vo výške 33 000,- eur. Doplnila ďalšie výdavky, ktoré jej vznikli za ostaté obdobie, a to predovšetkým s nástupom maloletej P. do školy: poplatok ZRPŠ 30,- eur, náklady na školské pomôcky 130,- eur, oblečenie cca 100,- eur, kaderník cca 25,- eur, mobilný telefón s príslušenstvom cca 360,- eur, rehabilitácie 125,- eur.

7.1 Otec maloletej v ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že pokiaľ súd prvej inštancie poukazoval na to, že matka maloletej mala nabádať dcéru, aby nadviazala s ním kontakt, takéto konanie matka iba predstierala. V skutočnosti pokračuje v dlhoročnom zámere izolovať ho od dcéry, čo bolo preukázané aj samotným správaním matky maloletej, obzvlášť tým, že sa domáhala zbavenia jeho rodičovských práv a povinností, odmietala asistovaný kontakt (prostredníctvom psychológa ÚPSVaR) dcéry s ním s účelovou výhovorkou, že je to želanie maloletej dcéry, ani raz od vyhlásenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie nespĺnila svoju informačnú povinnosť. Matka maloletej nielenže nemá žiaden záujem,

aby došlo k nadviazaniu jeho vzťahu s maloletou dcérou, ale ani aby došlo čo i len k jednému priamemu jeho kontaktu s dcérou. Bez jeho vedomia, hoci bol osobne prítomný pri pôrode v nemeckom D., ho matka maloletej ako biologického otca v A. zatajila a doposiaľ sa vyhýba vysvetleniu, prečo tajila identitu biologického otca maloletej pred základnou školou, pred štátnymi orgánmi a - čo je podstatné - aj pred samotnou maloletou. Ak jeho návrh na privolenie súdu k podaniu návrhu na zapretie otcovstva mala maloletá P. negatívne vnímať, je podľa otca nepochopiteľné, prečo potom súhlasila s testom DNA a dobrovoľne sa ho zúčastnila. Jediným logickým vysvetlením podľa neho je, že maloletá P. musela mať prirodzené pochybnosti o jeho otcovstve či zvedavosť, najmä keď jej matka tajila po toľké roky, kto je jej otcem. Dodal, že kópia nahrávky z pohovoru maloletej na ÚPSVaR v A. P. A. Q. mu bola poskytnutá na súde prvej inštancie v informačnom centre dňa 13. augusta 2021, kedy bol nahliadať do súdneho spisu.

7.2 Súd prvej inštancie podľa otca pochybil v jeho neprospech, keď v rámci výpočtu zobral do úvahy až tri platy v kalendárnom roku navyše, pričom sudca má právo v kalendárnom roku iba na dva platy navyše, ale pre ich priznanie musia byť splnené viaceré zákonné podmienky (napr. taxatívne určený počet skutočne odpracovaných dní, bez práceneschopnosti), teda v budúcnosti k ich priznaniu nemusí dôjsť. Nie nevýznamnou zložkou jeho platu je príplatok za pohotovosť (cca 600 -700 eur), ktorú už v súčasnej dobe nepoberá pravidelne každý mesiac. K tvrdeniu matky, že jeden z rodinných domov kúpila od suseda, ktorý v ňom ale stále býva, otec uviedol, že matka teda na súde prvej inštancie klamala, keď uvádzala, že ide o starý neobývateľný dom a že svoje rodinné domy neprenajíma. Podľa otca sa natíska otázka, prečo by mala nechať bývalého majiteľa bezodplatne bývať vo svojom dome. Naopak na jeho strane písomnými dôkazmi preukázané investície do bytu v S. X. a do garáží v M. X., ktoré mu matka maloletej nikdy nevrátila, predstavujú fakticky úspory, ktoré pre maloletú P. takto vytvoril. K vysvetleniu matky týkajúcejmu sa jej šesťdesiatpercentného úväzku otec uviedol, že z matkou predloženej pracovnej zmluvy i výplatných pások vyplýva, že v každom mesiaci odpracuje príslušný počet hodín, ktorý zodpovedá tomuto kratšiemu pracovnému úväzku, pričom ničím relevantným nepreukázala opodstatnenosť tohto kratšieho pracovného úväzku. Otec sa opätovne ohradil voči tvrdeniam, že sa vyhýbal svojim povinnostiam a právam vo vzťahu k maloletej a zopakoval, že práve matka odizolovala maloletú od neho a jeho rodiny. K nákladom na rehabilitácie a okuliare uviedol, že aspoň časť týchto nákladov uhradza zdravotná poisťovňa a pokiaľ ide o mobilný telefón, pri neúmerne vysokom paušále 70 eur mesačne matka mohla maloletej zabezpečiť nový mobilný telefón za symbolické jedno euro.

8. Matka maloletej v ďalšom písomnom vyjadrení uviedla, že otec sa za svoje osobné zlyhanie vo vzťahu k mal. P. snaží viniť výlučne matku, a to aj napriek tomu, že ako otec nikdy nevyužil pomoc kurately, resp. nepodal návrh na úpravu práv a povinností, ak mu matka mala tak vehementne brániť v styku s mal. P.. Pokiaľ ide o vyjadrenie otca ohľadne výšky jeho príjmu, súd prvej inštancie správne posúdil výšku príjmov otca, ktorých výšku si musel vyžiadať od zamestnávateľa otca, tento ich dobrovoľne nepredložil. Otec sa podľa matky mýli, ak si myslí, že súd pri rozhodovaní má vychádzať z toho, že možno v budúcnosti údajne plat nedostane, nakoľko súd rozhoduje v reálnom čase, kedy mal jednoznačne výšku príjmu otca preukázanú.

9. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 65 a § 66 CMP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutých výrokoch potvrdiť ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP. Výroky VIII. a IX. neboli napadnuté odvolaním. Vzhľadom na ustanovenie § 65 CMP však odvolací súd preskúmal aj tie a uvádza, že nezistil dôvod na ich zrušenie alebo zmenu.

10. Pokiaľ otec maloletej namietal ako procesné pochybenie súdu prvej inštancie neodôvodnené prietahy, odvolací súd uvádza, že odvolacím dôvodom sú len také procesné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré majú za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Prípadné prietahy síce znamenajú neskoré rozhodnutie, avšak účelom odvolacieho konania nie je skúmať včasnosť, ale správnosť napadnutého rozhodnutia. Preto odvolací súd nemôže v odvolacom konaní skúmať samotný vznik prípadných prietahov v konaní pred súdom prvej inštancie a ich dôvodnosť.

11. Ak otec maloletej označil za fatálne zlyhanie súdu prvej inštancie to, že sudkyňa na pojednávaní uviedla svoj predbežný názor a priznala, že si rozsudok pripravila vopred, odvolací súd uvádza, že takýto postup súdu je plne v súlade s procesnými predpismi. V civilnom konaní nie je úlohou sudcu (a vôbec nie v mimosporových konaniach) len počúvať strany/účastníkov konania a následne vyniesť

rozsudok. Práve naopak, súčasné procesné predpisy zakotvujú inštitúty, ktoré majú zabrániť vyneseniu prekvapivého rozsudku tým, že ukladajú sudcovi nielen právo, ale povinnosť uviesť svoje predbežné skutkové a právne posúdenie veci (§ 168 a nasl., § 181 ods. 2 CSP). Ak si sudca pripraví písomné vyhotovenie rozsudku ešte pred jeho vyhlásením, ide v každom prípade len o koncept, ktorý môže kedykoľvek do vyhlásenia rozsudku zmeniť. Vzhľadom na krátke lehoty na vypracovanie rozsudku vo veciach starostlivosti o maloletých (do 31.12.2022 bola lehota 10 dní) je prirodzené, že sudca si pripraví základný náčrt rozsudku už v čase, keď sa pripravuje na pojednávanie.

12. K namietanej nerovnosti strán, ktorá sa mala prejavíť tým, že matka mala vedomosť o výsluchu maloletej pred súdom, kým otec nie, je potrebné uviesť, že maloletá bývala už pred rozhodnutím súdu prvej inštancie v spoločnej domácnosti s matkou. Je teda zrejmé, že na výsluch na súd prišla maloletá v sprievode matky, avšak samotný výsluch maloletej pred sudkyňou dňa 13.6.2022 prebehol bez prítomnosti matky, len za prítomnosti kolíznej opatrovníčky. Na následnom pojednávaní v ten istý deň sudkyňa zreteľne oznámila rodičom so základným obsahom výsluchu maloletej. Z nahrávky výsluchu maloletej, uloženej v elektronickom súdnom spise, nevyplýva, že by boli maloletej kladené otázky od jej matky. Pokiaľ otec maloletej v súvislosti s jej výsluchom bez prítomnosti rodičov odkazoval na § 38 Zákona o rodine, je potrebné uviesť, že výsluch maloletej bez prítomnosti rodičov v žiadnom prípade nemožno považovať za zásah do rodičovských práv rodičov. Vzhľadom na postoj, ktorý maloletá prezentovala už pred kolíznym opatrovníkom (že sa s otcom nechce stretnúť) bol jej výsluch bez prítomnosti otca (a v záujme zachovania rovnosti účastníkov konania aj bez prítomnosti matky) prirodzeným opatrením, aby maloletá mohla slobodne, bez pocitu nátlaku vyjadriť svoj názor aj pred súdom. Nešlo pritom o prípadnú „psychickú traumu“, ako ju popisuje otec v odvolaní (ako psychickú diagnózu), ale skôr o vytvorenie takých podmienok pre výsluch maloletej, pri ktorom sa maloletá bude cítiť slobodne, bezpečne a nebude mať pocit nátlaku z ktorejkoľvek strany.

13. K zvereniu maloletej do osobnej starostlivosti matky odvolací súd uvádza, že maloletá bývala s matkou, bez prítomnosti otca už od narodenia, otca vôbec nepoznala. V starostlivosti matky neboli zistené žiadne nedostatky. Za tohto stavu ani nebolo možné iné rozhodnutie než zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky. Napokon späťvzatie návrhu otca na zverenie maloletej do jeho osobnej starostlivosti alebo do striedavej osobnej starostlivosti nemohol súd interpretovať inak, než ako súhlas otca so zverením maloletej do osobnej starostlivosti matky (aj keď to otec v odvolaní poprel). Pokiaľ otec naznačoval, že matkina starostlivosť o maloletú vykazovala nedostatky spočívajúce v izolovaní maloletej od otca (prípadne otca od maloletej), je zrejmé, že za túto situáciu nie je zodpovedná výlučne matka, ale aj otec. Ak tvrdí, že sa snažil o stretnutia s maloletou, ale matka nebola ochotná a izolovala dcéru od otca, odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že otec mohol už oveľa skôr podať návrh na súd. V odvolaní otec naznačil, že súd či kolízny opatrovník mali konať už skôr, avšak súd alebo úrad práce, sociálnych vecí a rodiny (aj keď môže začať konanie aj ex offo) nemá možnosť dozvedieť sa o existujúcom probléme či spore rodičov inak než z podnetu niektorého z nich (prípadne aj dieťaťa). Ak teda otec takýto podnet už skôr nepodal, nemohol očakávať pomoc úradu alebo súdu.

14. Zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky teda bolo vecne správne vzhľadom na neexistenciu akéhokoľvek vzťahu maloletej k otcovi. Do úvahy prichádzalo teoreticky len postupné budovanie vzťahu s otcom, na začiatku prostredníctvom krátkych stretnutí. Takéto postupné budovanie vzťahu s rodičom, s ktorým dieťa doteraz žiaden vzťah nemalo, je štandardom vyplývajúcim z práva dieťaťa na oboch rodičov. Vždy je však potrebné venovať názorom dieťaťa náležitú pozornosť, zodpovedajúcu jeho veku a rozumovej vyspelosti (§ 43 ods. 1 Zákona o rodine). V tomto prípade nešlo o malé dieťa, ale o maloletú vo veku 15 rokov (v čase rozhodovania odvolacieho súdu už takmer 16 rokov), ktorá svoj názor vyjadrovala konštantne pred kolíznym opatrovníkom aj pred súdom. V tomto veku mladý človek už dokáže kriticky myslieť (naopak, v puberte často dochádza k odmietaniu názorov autorít vrátane rodičov) a pokiaľ sa maloletá odmieta stretávať s otcom, nechce ho ani spoznať, akékoľvek súdne príkazy, vrátane prípadného súdom nariadeného psychologického poradenstva, by boli skôr kontraproduktívne a mohli by viesť len k utvrdeniu negatívneho postoja maloletej k otcovi. Pokiaľ otec doteraz nevyvíjal dostatočné úsilie o stretávanie sa s maloletou, teraz, vo veku 15 rokov je skôr potrebné dať jej čas na vyrovnanie sa s novou situáciou, akou prvá „konfrontácia“ s otcom, resp. vôbec s otčovou rolou a s rolou otca v jej živote nesporne je. Tak ako píše samotný otec vo vyjadrení v odvolacom konaní, na testy DNA možno išla (len) zo zvedavosti, kto je jej otec. To však neznamená, že po potvrdení otcovstva musí byť hneď schopná stretávať sa s otcom.

15. Na vyššie uvedenom závere, že v tejto situácii a v tomto veku nie je vhodné maloletú k stretnutiam s otcom nútiť proti jej vôli, by nič nezmenilo ani prípadne znalecké skúmanie dôvodov, pre ktoré maloletá v súčasnosti odmieta otca. Jej postoj odmietania otca sa nesporne vytváral aj pod vplyvom 15-ročného života bez otca a v tomto zmysle určite bol ovplyvnený matkou, s ktorou maloletá 15 rokov žila, to však nemožno označiť za priamu manipuláciu matkou. Aj keby však bola maloletá v tomto postoji k otcovi vedená postojom matky, odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že postupné budovanie vzťahu s otcom aj proti vôli matky bolo potrebné začať podstatne skôr, nie vo veku 15 rokov dieťaťa. Preto odvolací súd považoval zverenie maloletej do osobnej starostlivosti matky a neupravenie styku s otcom za vecne správne.

16. V náleze sp. zn. I. ÚS 414/2021, na ktorý poukazoval otec maloletej, sa Ústavný súd SR zaoberal úplne iným stavom veci. Z nálezu v jeho anonymizovanej podobe nie je zrejmý vek dcér sťažovateľa, ale vyplýva z neho, že dcéry otca od narodenia poznali, žili s ním až do rozvodu rodičov v spoločnej domácnosti a až po tom, čo bol otec obvinený zo zločinu sexuálneho zneužívania a vzatý do väzby, bol vzťah dcér s otcom prerušený. Po oslobodení spod obžaloby sa však otec okamžite domáhal na súde zmeny rozhodnutia, teda konal veľmi aktívne, čo je podstatný rozdiel oproti tu posudzovanej veci. Vo všeobecnosti určite platí, že odmietavý postoj dieťaťa sám o sebe nemôže byť dôvodom pre rozhodnutie súdu neupravovať styk s nerezidenčným rodičom. V tomto prípade však nebol dôvodom len postoj maloletej, ale aj (a najmä) absencia akéhokoľvek kontaktu s otcom od jej narodenia až do jej 14 rokov, k čomu - ako bolo uvedené vyššie - prispel aj otec maloletej svojim nezaujmom resp. nepodaním návrhu na súd v čase, keď ešte tento postoj dieťaťa bolo možné zvrátiť.

17. Svoje oprávnenie zastupovať maloletú a spravovať jej majetok (spolu s matkou) môže otec maloletej vykonávať aj bez stretávania sa s maloletou, jednak na základe informačnej povinnosti, ktorú súd uložil matke maloletej, ale aj na základe vlastných poznatkov, keďže ako rodič má právo na informácie o dieťati. Spravovanie majetku maloletej bude spočívať v spolurozhodovaní o použití úspor (so súhlasom súdu).

18. Zrušenie neodkladných opatrení výrokom XI. bolo síce vecne nadbytočné (keďže ako správne poznamenal otec maloletej, samotné neodkladné opatrenia boli limitované do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej), avšak bolo v súlade s ustanovením § 335 ods. 1 CSP (primerane aplikovaným aj na konanie podľa CMP v zmysle § 2 ods. 1 CMP), toto rozhodnutie teda nemožno považovať za vecne nesprávne. Výrokom o zrušení neodkladných opatrení nedošlo k porušeniu procesných ani hmotnoprávných práv žiadneho z účastníkov konania.

19. Pokiaľ ide o výživné, podľa Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Tieto zákonné ustanovenia súd prvej inštancie vzal do úvahy a správne ich aplikoval, pričom tiež správne zistil skutočný stav veci.

20. K tvrdeniu otca maloletej, že by sa vo veku 15 rokov už nemalo prihliadať na to, ktorý z rodičov sa o dieťa osobne stará (skôr naopak, spoločné bývanie s maloletou v tomto veku môže byť podľa otca výhodou vzhľadom na očakávanú pomoc od maloletej), odvolací súd uvádza, že osobná starostlivosť neznamena len vynakladanie výdavkov na bývanie, stravu a ďalšie činnosti maloletého/maloletej, ale aj (a vo veľmi dôležitej miere) čas strávený s ním/ňou. Ide o veľmi významný prvok, ktorý síce nie je možné priamo oceniť v peniazoch, ale je potrebné naň prihliadať v akomkoľvek veku maloletého/maloletej. Naopak, aj vo vzťahu k námietke matky, že súd nebral do úvahy jej osobnú starostlivosť o maloletú, odvolací súd uvádza, že túto skutočnosť súd prvej inštancie jasne v odôvodnení rozsudku uviedol a pri určení výšky výživného ju vzal do úvahy.

21. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že pokiaľ ide o šesťdesiatpercentný úväzok matky maloletej, táto konzistentne a jasne vysvetlila, že si úväzok dopĺňa službami vzhľadom na nedostatok lekárov. Práve vzhľadom k tomu, že sa stará o 15-ročnú dcéru (ktorej je potrebné venovať čas), nemožno od matky požadovať, aby pracovala na plný úväzok a ešte si svoj príjem zvyšovala službami, ako to naznačoval otec, keď v odvolaní prepočítaval príjem matky na stopercentný úväzok. Vychádzať z

potenciálne vyšších príjmov matky pri plnom úväzku by znamenalo, že sa od nej vyžaduje, aby popri plnom úväzku vykonávala aj o 40 % viac služieb resp. nadčasov a popri tom sa riadne starala o dcéru.

22. Nemožno dať otcovi za pravdu v tom, že súd mal zisťovať príjmy matky prakticky od narodenia maloletej. Rozhodujúce sú príjmy a majetkové pomery rodičov v období, na ktoré sa vzťahuje súdom uložená povinnosť platiť výživné, teda v tomto prípade od 5.3.2021. Je pravdou, že súd prvej inštancie vychádzal z príjmov matky od jej súčasného zamestnávateľa a nezisťoval jej predchádzajúce príjmy z obdobia, keď pracovala v A., pričom toto obdobie sa čiastočne kryje s obdobím, za ktoré bola otcovi uložená povinnosť platiť výživné. Prekrytie týchto období je však tak krátke (výživné má otec zaplatiť od 5.3.2021 a matka ukončila prácu v A. k 30.4.2021), pričom aj za toto obdobie bol (i keď nesprávne) započítaný príjem matky vo výške 3 934,75 eur v čistom, že skúmanie skutočného príjmu matky za dané obdobie (s čím by bolo spojené aj skúmanie nákladov) by zbytočne predlžovalo konanie a v konečnom dôsledku by nebolo spôsobilé výraznejšie zmeniť rozhodnutie o výške výživného.

23. Skutočnosť, že v A. ukončila pracovný pomer k 30.4.2021 matka dostatočne preukázala dohodou o ukončení pracovnej zmluvy s úradným prekladom, preto nebol dôvod žiadať si túto informáciu od bývalého zamestnávateľa matky. Absencia pečiatky na dohode nebola spôsobilá spochybniť hodnovernosť tejto listiny (v západných krajinách sa pečiatky v súkromnom sektore prakticky vôbec nepoužívajú). Matka tiež dostatočne vysvetlila skutočnosť, že dňa 24.5.2021 bola v A., keď uviedla, že tam bola preto, lebo si odtiaľ po skončení pracovného pomeru a bývania sťahovala veci.

24. Ak by súd posudzoval starú matku (matku matky maloletej) ako osobu žijúcu v spoločnej domácnosti s maloletou, ako to naznačoval otec v odvolaní, muselo by to viesť k rozpočítaniu príjmov a výdavkov starej matky medzi všetky tri osoby, čo by v konečnom dôsledku celkový disponibilný príjem na maloletú na strane matky znížilo a mohlo by to viesť k vyššiemu výživnému na strane otca. Na takýto postup však nebol dôvod, keďže z vyjadrení matky aj maloletej bolo zrejmé, že stará matka vedie vlastnú domácnosť a aj keď ju maloletá často navštevuje, ide stále len o návštevy, nie o trvalé spoločné bývanie. Pritom nezáleží na tom, či domy matky a starej matky majú spoločný dvor alebo sú ich dvory oddelené miestnou komunikáciou - aj z mapky predloženej otcom maloletej je zrejmé, že stará matka má samostatný rodinný dom a vedie samostatnú domácnosť oddelene od matky a maloletej.

25. Je možné pripustiť, že v čase, keď matka maloletej pracovala v A. a maloletá bola na X., matka maloletej sa nemohla priamo osobne starať o maloletú, a teda využívala osobnú starostlivosť svojej matky. V tom čase však otec maloletej o zverenie do jeho osobnej starostlivosti nežiadal. V tu posudzovanom konaní bolo potrebné na účely zverenia do osobnej starostlivosti vychádzať zo súčasného stavu, keď matka maloletej vykonáva prácu na X., do ktorej môže dochádzať denne, a teda nič jej nebráni v osobnej starostlivosti o maloletú.

26. Pokiaľ otec namietal, že pri rozhodnutí o tvorbe úspor sa majú brať do úvahy len majetkové pomery, a nie príjmy, odvolací súd uvádza, že príjmy sú neoddeliteľnou súčasťou majetkových pomerov rodičov (rovnako tak oprávnené výdavky). Otec nepreukázal žiadne zvýšené výdavky. Je pravdou, že otec má vyživovaciu povinnosť aj voči svojej manželke, avšak táto vyživovacia povinnosť (na rozdiel od povinnosti voči maloletým deťom) nie je jednostranná, ale vzájomná.

27. K námietkam otca voči niektorým výdavkom maloletej a jej matky odvolací súd uvádza, že tieto námietky sa týkajú výdavkov, ktoré tvrdila matka (a súd prvej inštancie tieto jej tvrdenia citoval v bode 33 odôvodnenia rozsudku). K týmto výdavkom však súd zaujal vlastný postoj v bode 34 odôvodnenia, keď uviedol, že akceptoval tieto výdavky na maloletú s výnimkou nákladov na stravu, ktoré znížil na polovicu a tak dospel k jasnej a odôvodnenej sume 705 eur (poistenie 23,50 eur, telefón 56,50 eur, lieky a hygienické potreby 75 eur, strava 250 eur, ošatenie a obuv 200 eur, vreckové 30 eur, kozmetička 70 eur). Medzi týmito súdom akceptovanými výdavkami však neboli náklady životné poistenie 203,30 eur, oprava poškodeného prístrešku, úprava záhrad, odvoz žumpy, či náklady na bazén (ku ktorým súd prvej inštancie výslovne uviedol, že ich neakceptuje), ako ich namiatal otec maloletej v odvolaní. Tieto výdavky uvádzala matka ako svoje vlastné výdavky, avšak súd výslovne neuviedol, že ich akceptuje. Naopak, k výdavkom na bazén uviedol, že do výpočtu nezahrnul náklady spojené s bazénom. Je teda zrejmé, že súd neakceptoval všetky náklady, ako ich uvádzali rodičia maloletej. Aj pokiaľ matka uvádzala náklady na starostlivosť o strýka a plánovanú ortodontickú úpravu chrupu maloletej v sume 4 000 eur, tieto súd do výpočtu nákladov maloletej a jej matky nezahrnul.

28. Na druhej strane treba pripustiť, že ak je životná úroveň rodičov nadštandardná, má maloletá právo aj na určité nadštandardné výdavky. V tomto prípade je za také možné považovať napríklad kozmetiku, niektoré voľnočasové aktivity či drahšie dovolenky (v primeraných intervaloch). Nebolo preukázané, že by maloletá mala také extrémne výdavky, ktoré sa vymykajú životnej úrovni jej rodičov. Ak otec argumentoval nálezom Ústavného súdu ČR sp. zn. II. ÚS 671/09 a rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 24CoP/18/2017 v tom zmysle, že povinnému rodičovi s nadpriemerným príjmom nemožno určiť výživné v takej nadštandardnej výške, že v dôsledku toho bude musieť znížiť svoje nároky na životnú úroveň, ak je zároveň zabezpečená životná úroveň maloletého, odvolací súd k tomu uvádza, že výživné v sume 800 eur (500 eur bežné výživné + 300 eur na tvorbu úspor) nemožno pri čistom príjme otca 4 900 eur (vrátane invalidného dôchodku) považovať za nadštandardné výživné. Aj pri prípadnom znížení príjmu na úroveň približne 4 500 eur, ako to uvádzal otec v odvolacom konaní (menej služieb/pohotovostí) je možné výživné v rozsahu určenom súdom prvej inštancie považovať za primerané.

29. Napokon pokiaľ otec argumentoval údajnými investíciami, ktoré zanechal maloletej, je zrejmé, že malo ísť o investície do majetku matky maloletej, navyše pred mnohými rokmi. To, že otec nežiadal vrátenie svojich investícií do majetku matky, nemôže byť v žiadnom prípade považované za tvorbu úspor pre maloletú z jeho strany.

30. Nie je tiež pravdou tvrdenie matky, že súd nevzal do úvahy náklady na bývanie, z ktorých na maloletú pripadá 1/2. Z rozsudku je zrejmé, že súd k samostatne deklarovaným výdavkom na maloletú (spolu 705 eur) pripočítal aj mimoriadne a jednorazové výdavky, ktoré zahŕňali aj výdavky na domácnosť, pričom rátať aj s bežnými výdavkami na bývanie. Pokiaľ matka až v odvolaní uviedla niektoré konkrétne sumy výdavkov na domácnosť, prípadne uviedla mierne odlišné sumy než v konaní pred súdom prvej inštancie, nešlo o také zásadné rozdiely, na základe ktorých by bolo potrebné zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie o výške výživného.

31. Podobne ani nové skutočnosti uvádzané matkou v odvolaní neboli spôsobilé zmeniť rozhodnutie o výživnom. S návštevou gymnázia sú síce spojené vyššie výdavky, avšak otec nebol účastný rozhodovania o návšteve gymnázia v S., pričom prichádzali do úvahy aj gymnáziá, ktoré boli k miestu jej bydliska bližšie (F., A. P. A. Q.). Pokiaľ ide o svalovú disbalanciu maloletej, bolo potrebné dať za pravdu otcovi, že z lekárskej správy predloženej matkou bolo zrejmé len to, že maloletej sú odporúčané cvičenia, avšak nie je zrejmé, či boli potrebné rehabilitačné procedúry v W..

32. Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd výživné určené súdom prvej inštancie (500 eur bežné výživné + 300 eur na tvorbu úspor) za primerané veku a odôvodneným potrebám maloletej, ako aj schopnostiam a možnostiam rodičov.

33. Pokiaľ ide o zameškané výživné, rodičia maloletej vo svojich odvolaniach osobitne neuviedli žiadne konkrétne odvolacie dôvody vo vzťahu k týmto výrokom. Ani odvolací súd nezistil ich nesprávnosť. Súd prvej inštancie správne určil výživné počnúc dňom podania návrhu matkou.

34. Preto odvolací súd napadnuté výroky rozsudku súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

35. K návrhu otca na odklad vykonateľnosti výroku IV. napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že odklad vykonateľnosti v odvolacom konaní súčasné procesné predpisy nepoznajú.

36. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie správne podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Uvedené ustanovenie predstavuje všeobecný princíp mimosporového konania (nenahrádzanie trov konania), z ktorého sú prípustné výnimky len v osobitných prípadoch (§ 53 - § 55 CMP), pričom v preskúvanom konaní takéto osobitné dôvody na priznanie náhrady trov niektorému z účastníkov konania neexistovali, preto odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj výrok o trovách konania pred súdom prvej inštancie.

37. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd taktiež v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Podanie odvolania je procesným právom každého účastníka a nie je možné to považovať za také konanie účastníka, ktorým by zavinil trovy, ktoré

by inak neboli vznikli (§ 54 CMP). Odvolací súd nezistil ani žiadne iné dôvody, pre ktoré by s ohľadom na okolnosti prípadu bolo spravodlivé priznať niektorému účastníkovi náhradu trov konania (§ 55 CMP).

38. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.